

31999R2702

21.12.1999

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 327/7

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 2702/1999,

14. detsember 1999,

põllumajandussaaduste ja -toodetega seotud teavitamis- ja müügi edendamismeetmete kohta kolmandates riikides

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

- (1) vastavalt kehtivatele õigusaktidele võib ühendus kolmandates riikides ellu viia piiratud arvu põllumajandussaaduste ja -toodete müügi edendamismeetmeid; tulemused on seni olnud väga julgustavad;
- (2) saadud kogemusi, ühendusesiseste ja -välise turgede kasvuväljavaateid ja rahvusvahelise kaubanduse uut olukorda silmas pidades on vaja üldist järjekindlat poliitikat teavitamiseks ja müügi edendamiseks kolmandate riikide turgudel;
- (3) sellise poliitika abil saab otstarbekalt täiendada ja tugevdada liikmesriikide võetud meetmeid, soodustades ühenduse toodete mainet rahvusvahelistel turgudel eelkõige seoses toiduainete kvaliteedi ja ohutusega; sellisel uusi turge avaval tegevusel on tõenäoliselt mitmekordne mõju riiklikule ja eraalgatusele;
- (4) tuleb kindlaks teha asjaomaste toodete ja turgude valikukriteeriumid; eksporditoetuse saamise tingimustele vastavad tooted ei ole kõnealusest süsteemist siiski välja jäetud;
- (5) üldreeglina tuleks komisjonil ette näha vaid osa nõutavast rahastamisest, nii et vastutust saavad jagada ettepaneku teinud organisatsioonid ja asjaomased liikmesriigid; erandjuhtudel võib olla asjakohane mitte nõuda asjaomaselt liikmesriigilt rahalist toetust;

- (6) tuleks sätestada, et Euroopa Ühenduste Komisjon saab asjakohaste menetluste abil delegeerida meetmete rakendamise vajalike võimaluste ja oskustega asutustele;
- (7) pidades silmas saadud kogemusi ja rahvusvahelise oliiviõli nõukogu saavutatud tulemusi müügi edendamise tegevuses, tuleks siiski sätestada, et jätkatakse kõnealuse nõukogu vastutusalasse kuuluvate meetmete delegerimist nimetatud nõukogule; peaks olema võimalik taotleda samalaadsete rahvusvaheliste organisatsioonide abi ka teiste toodete puhul;
- (8) programmide nõuetekohase elluviimise ja meetmete mõju jälgimiseks tuleks sätestada komisjoni ja liikmesriikide tulemuslik järelevalve ning tulemuste hindamine sõltumatu asutuse poolt;
- (9) selle tulemusena tuleks muuta määrusi nr 136/66/EMÜ, ⁽⁴⁾ (EMÜ) nr 1308/70 ⁽⁵⁾ ja (EÜ) nr 2275/96 ⁽⁶⁾;
- (10) käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega sätestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused, ⁽⁷⁾ ja seetõttu on asjakohane kõnealuste meetmete vastuvõtmine vastavalt nimetatud otsuse artiklis 4 sätestatud haldusmenetlusele; sellega seoses tegutsevad korralduskoormiteed koos,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Ühendus võib rahastada täielikult või osaliselt põllumajandussaaduste ja -toodete ning toiduainetega seotud teavitamis- või müügi edendamismeetmeid kolmandates riikides.
2. Lõikes 1 osutatud meetmed ei ole suunatud konkreetsetele margitoodetele ega soosi ühegi liikmesriigi tooteid.

⁽⁴⁾ Nõukogu 22. septembri 1966. aasta määrus nr 136/66/EMÜ rasva ja õlituru ühise korralduse kehtestamise kohta (EÜT L 172, 30.9.1966, lk 3025). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1638/98 (EÜT L 210, 28.7.1998, lk 32).

⁽⁵⁾ Nõukogu 29. juuni 1970. aasta määrus nr (EMÜ) 1308/70 lina- ja kanepituru ühise korralduse kohta (EÜT L 146, 4.7.1970, lk 1). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 3290/94 (EÜT L 349, 31.12.1994, lk 105).

⁽⁶⁾ Nõukogu 22. novembri 1996. aasta määrus (EMÜ) nr 2275/96, millega kehtestatakse erimeetmed elustaimede ja lillekasvatustoodete jaoks (EÜT L 308, 29.11.1996, lk 7).

⁽⁷⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽¹⁾ EÜT C 32, 6.2.1999, lk 12.

⁽²⁾ EÜT C 219, 30.7.1999.

⁽³⁾ EÜT C 169, 16.6.1999, lk 8.

Artikkel 2

Artiklis 1 osutatud meetmed on:

- a) suhtekorraldus, müügiedendus- või reklaamimeetmed, eelkõige ühenduse toodete eeliste, eriti kvaliteedi, hügieeni, toidu ohutuse, toitevärtuse, märgistuse, loomade heaolu ning keskkonnasõbralikkuse esiletõstmine;
- b) osalemine rahvusvahelise tähtsusega sündmustel, messidel ja näitustel eriti ühenduse näituseboksides kaudu;
- c) teavitamistöö, eelkõige ühenduse kaitstud päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste ja garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste ning mahepõllunduse süsteemi kohta;
- d) teavitamistöö ühenduse määratletud piirkonnas valmistatud kvaliteetveinide, lauaveinide ja geograafilise tähisega piiritusjookide süsteemi kohta;
- e) uurimused uute turgude kohta, mis on vajalikud turuväljundite laiendamiseks;
- f) kõrgetasemelised kaubandusalased visiidid;
- g) uurimused müügiedendus- ja teavitamismeetmete tulemuste hindamiseks.

Artikkel 3

Artiklis 1 osutatud meetmete tingimustele vastavad eelkõige järgmised tooted:

- a) otsetarbimiseks või töötlemiseks ettenähtud tooted, mille jaoks on kolmandates riikides olemas ekspordivõimalused või potentsiaalne uus turuväljund, eriti tooted, mille puhul eksporditoetuse maksmine ei ole vajalik;
- b) tüüpilised või kvaliteettooted, millel on kõrge lisandväärtus.

Artikkel 4

Kolmandate riikide valimisel artiklis 1 osutatud meetmete elluviimiseks võetakse arvesse riikide turge, kus on tegelik või potentsiaalne nõudlus.

Artikkel 5

1. Komisjon koostab iga kahe aasta järel artiklis 11 osutatud korras loetelu vastavalt artiklites 3 ja 4 osutatud toodetest ja turgudest.

Loetelu võib vajaduse korral selle ajavahemiku jooksul siiski muuta.

2. Enne lõikes 1 osutatud loetelu koostamist võib komisjon konsulteerida põllumajanduse kvaliteedi ja ohutuse nõuandekomitee põllumajandustoodete müügiedendamise alalise töörühmaga.

Artikkel 6

Kui meetmed on mõeldud oliiviõli ja lauoliivide sektori jaoks, võib ühendus need ellu viia rahvusvahelise oliiviõlinõukogu kaudu.

Teiste sektorite puhul võib ühendus taotleda samalaadseid tagatise pakkuvate rahvusvaheliste organisatsioonide abi.

Artikkel 7

1. Kui artiklist 6 ei tulene teisiti, koostab sektorit või sektoreid esindav kutseorganisatsioon või kutsealadevaheline organisatsioon artikli 2 punktides a, b, d ja e osutatud meetmete elluviimiseks kuni kolmeaastased müügiedendus- ja teavitamisprogrammid ja teeb ettepaneku asutuse kohta, kellele võib usaldada kõnealuste programmide rakendamise.

Ilma et see piiraks artikli 9 lõike 3 teise lõigu kohaldamist, kohustuvad asjaomased liikmesriigid pärast programmi või programmide ja asutuse või asutuste heakskiitmist osalema programmide rahastamises ja esitama programmid komisjonile. Komisjon kiidab programmi või programmid ja nende rakendamise eest vastutava asutuse või vastutavad asutused heaks artiklis 11 sätestatud korras ja annab eelise mitut liikmesriiki hõlmavate organisatsioonide programmidele.

Enne programmide heakskiitmist võib komisjon konsulteerida põllumajanduse kvaliteedi ja ohutuse nõuandekomitee põllumajandustoodete müügiedendamise alalise töörühmaga.

2. Komisjon teeb otsuse meetmete kohta:

- a) mis on osutatud artikli 2 punktides c ja f ning artikli 2 punktides b ja e, juhul kui kohaldatakse artikli 9 lõike 1 teist lõiku, või
- b) mida viivad ellu artiklis 6 osutatud rahvusvahelised organisatsioonid,

pärast seda, kui kõnealuste sektorite korralduskomiteed või vajaduse korral määrustes (EMÜ) nr 2092/91, ⁽¹⁾ (EMÜ) nr 2081/92 ⁽²⁾ ja (EMÜ) nr 2082/92 ⁽³⁾ osutatud regulatiivkomiteesid on teavitatud.

Enne otsuse tegemist võib komisjon konsulteerida lõike 1 kolmandas lõigus osutatud põllumajandustoodete müügiedendamise alalise töörühmaga.

⁽¹⁾ Nõukogu 24. juuni 1991. aasta määrus (EMÜ) nr 2092/91 põllumajandustoodete mahepõllundustootmise ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitavate märgiste kohta (EÜT L 198, 22.7.1991, lk 1). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1804/1999 (EÜT L 262, 8.10.1999, lk 23).

⁽²⁾ Nõukogu 14. juuli 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (EÜT L 208, 24.7.1992, lk 1). Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1068/97 (EÜT L 156, 13.6.1997, lk 10).

⁽³⁾ Nõukogu 14. juuli 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2082/92 põllumajandustoodete ja toiduainete eripärasertifikaatide kohta (EÜT L 208, 24.7.1992, lk 9). Määrust on viimati muudetud 1994. aasta ühine-misaktiga.

Artikkel 8

1. Komisjon valib avatud või piiratud pakkumismenetluse teel:

- tehnilised assistendid kavandatud programmide, sealhulgas kavandatud täitevasutuste hindamiseks,
- asutuse või asutused, kes vastutab/vastutavad artikli 2 punktides c ja f ning artikli 9 lõike 1 teise lõigu kohaldamisel ka artikli 2 punktides b ja e osutatud meetmete rakendamise eest,
- asutuse või asutused, kes vastutab/vastutavad rakendatud meetmete tulemuste hindamise eest.

2. Artikli 7 lõikes 1 ja artikli 8 lõikes 1 osutatud meetmete rakendamise eest vastutaval asutusel või vastutavatel asutustel on erialateadmised asjaomaste toodete ja sihtturgude kohta ning vahendid meetmete võimalikult tulemusliku rakendamise tagamiseks, võttes arvesse nende programmide Euroopa-mõõdet.

3. Komisjoni, asjaomaste liikmesriikide ja ettepaneku teinud organisatsioonide esindajatest koosnev järelevalverühm kontrollib meetmete nõuetekohast elluviimist.

4. Asjaomased liikmesriigid vastutavad muude kui lõike 1 teises taandes osutatud järelevalvemeetmete ja nende jaoks tehtavate maksete eest.

Artikkel 9

1. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, rahastab ühendus:

- a) artikli 2 punktides c, f ja g osutatud meetmeid täielikult;
- b) muid artiklis 2 loetletud teavitamis- ja müügiesitamis-meetmeid osaliselt.

Teatavatel erijuhtudel võib ühendus siiski rahastada artikli 2 punktides b ja e osutatud meetmeid täielikult.

2. Ühenduse panus lõike 1 punktis b osutatud meetmete puhul ei ületa 50 % meetmete tegelikest kuludest. Vähemalt kaks aastat kestvate müügiesitamis-meetmete puhul on ühendusepoolne rahastamine kahanev, vähenedes 60 protsendilt 40 protsendile meetmete tegelikest kuludest.

3. Asjaomased liikmesriigid rahastavad 20 % lõikes 2 osutatud meetmete tegelikest kuludest, ülejäänud osa katavad ettepaneku teinud organisatsioonid. Liikmesriikide ja/või kutseorganisatsioonide või kutsealadevaheliste organisatsioonide makstavaid summasid võib rahastada ka maksulaadsetest tuludest.

Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel ja tingimusel, et asjaomane programm on selgelt ühenduse huvides, võib siiski otsustada artiklis 11 sätestatud korras, et ettepaneku teinud organisatsioon rahastab kogu selle osa, mida ühendus ei finantseeri.

4. Artikli 6 kohaldamisel teeb ühendus pärast programmi heakskiitmist kõnealusele rahvusvahelisele organisatsioonile asjakohase sissemakse.

Artikkel 10

Ühenduse kulutusi artiklis 1 osutatud meetmete puhul käsitletakse sekkumisena nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1258/1999 (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta) ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punktis e määratletud tähenduses.

Artikkel 11

Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 12 lõikes 2 sätestatud haldusmenetluse kohaselt.

Artikkel 12

1. Komisjoni abistab määruse nr 136/66/EMÜ artikli 37 kohaselt asutatud õli- ja rasvaturu korralduskomitee ning korralduskomiteed, mis on asutatud vastavalt muudele põllumajandussaaduste ja -toodete turgudele ühist korraldust käsitlevate määruste vastavatele artiklitele.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud tähtaeg on üks kuu.

Artikkel 13

Komisjon esitab enne 31. detsembril 2003 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta koos vajalike ettepanekutega.

Artikkel 14

1. Määruse nr 136/66/EMÜ artikli 11 lõikes 1 jäetakse välja sõnad "või kolmandad riigid".

2. Määruse (EMÜ) nr 1308/70 artikli 2 lõike 2 esimeses taandes jäetakse välja sõnad "ja mujal".

3. Määruse (EÜ) nr 2275/96 artikli 2 lõikes 1 jäetakse välja sõnad "nii ... kui väljaspool ühendust".

Artikkel 15

Käesolev määrus jõustub 1. jaanuaril 2000.

Määrust kohaldatakse 31. detsembrini 2004.

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 14. detsember 1999

Nõukogu nimel

eesistuja

K. HEMILÄ
